

De rechter zal de vordering moeten afwijzen telkens wanneer zij wordt ingesteld met het doel onrechtstreeks een advies over een juridisch twistpunt te bekomen dat vreemd is aan een concrete betwisting (P. VANLERSBERGHE, in X., *Gerechtigd recht. Artikelsgewijze commentaar met overzicht van rechtspraak en rechtsleer*, art. 18 Ger.W. – 21, nr. 22 *in fine*).

De bedreiging mag niet louter theoretisch zijn, maar moet reeds een zekere storing veroorzaken. Dit laatste element is een feitenkwesitie, die soeverein wordt beoordeeld door de feitenrechter (Cass. 3 december 1984, *R.W.* 1985-86, 1099). Er is niet vereist dat de eiser reeds schade heeft geleden, doch wel dat het bedreigde recht reeds bestaat op het ogenblik dat de vordering wordt ingesteld.

In casu evenwel gaat het om een CMR-geschil, waarin Leen Van Pelt BV, de vervoerder, vraagt aan de rechtbank te zeggen voor recht dat hij niet – of slechts in beperkte mate aansprakelijk zou zijn. Een vervoerder die na een schadegeval wordt in gebreke gesteld door de ladingbelanghebbende, Pracht Spedition + Logistik GmbH, in betaling van de schade die werd veroorzaakt, wordt hierdoor niet gestoord in de uitoefening van zijn normale rechten. Zelfs indien die ladingbelanghebbende naderhand een procedure opstart, zoals blijktbaar inmiddels ook gebeurd is in Duitsland.

Het feit dat de “aanvangsdatum” van de procedure door Leen Van Pelt BV-Interpolis Schade BV wordt betwist is hiervoor uiteindelijk niet relevant: de rechtbank neemt in casu aan dat die procedure ná huidige procedure is gestart, zoals voorgehouden door Leen Van Pelt BV-Interpolis Schade BV, gezien de betekening aan Leen Van Pelt BV slechts plaatsvond op 26 oktober 2006, zijnde na de betekening van de dagvaarding in huidige procedure, op 12 oktober 2006. In Duitsland bepaalt het neerleggen van de gedinginleidende akte op geen enkele wijze het ogenblik waarop de vordering aanhangig wordt. Een vordering wordt slechts aanhangig wanneer de

gedinginleidende akte betekend wordt aan de verweerder (Court of Appeal (Civ. Div.) (G.B.) 23 januari 2001, *Eur. Vervoerr.* 2001, afl. 1, 87).

Maar zelfs al is huidige procedure eerst aangespannen, dan nog verliezen Leen Van Pelt BV-Interpolis Schade BV daarvoor geenszins het recht om de aansprakelijkheid te ontkennen/te beperken in de andere procedure in Duitsland: uit de stukken zelf blijkt overigens dat Leen Van Pelt BV werd uitgenodigd haar verweer te voeren (waaromtrent geen verdere toelichting werd verschaft door partijen...). De aanhangigheid van een negatieve vordering voor verklaring van recht die een schuldenaar lastens zijn schuldeiser heeft ingeleid bij een overeenkomstig artikel 31.1 CMR internationaal bevoegde rechtbank, staat er niet aan in de weg dat later een positief geformuleerde vordering tot schadevergoeding door de schuldeiser wordt ingeleid voor de bevoegde rechtbank van een andere CMR-Verdragsstaat (Bundesgerichtshof (DI.) 20 november 2003, *Eur. Vervoerr.* 2004, afl. 2, 264).

In die zin zijn de rechten van Leen Van Pelt BV-Interpolis Schade BV dan ook niet “bedreigd”: ook in deze procedure kunnen zij nog steeds hun aansprakelijkheid betwisten/laten herleiden... Deze vordering kadert blijktbaar enkel in een tendens uitgaande van transporteurs om aan een voor hen “gunstiger” forum (in Duitsland en Frankrijk kan de ladingbelanghebbende blijktbaar veel gemakkelijker een doorbreking van de limitatie bekomen dan in landen zoals België en Nederland... (F. STEVENS, *Beschikkingsrecht en vorderingsrecht onder CMR*, bijdrage studiedag, p. 1)), via een declaratoir vonnis een “doorbreking van de limitatie” te vermijden...

De vordering is derhalve niet toelaatbaar aangezien er geen schending van een ernstig bedreigd recht voorhanden is.

(...)

Noot

Zie over de problematiek van de verklaring van recht procedures tevens M. MULLER, “De *negative Feststellungsklage* en een parel van het CMR”, *T.V.R.* 2008, 75 en F. STEVENS, “Vorderingsrecht onder CMR”, *T.V.R.* 2008, 81.

Note

Voir aussi à propos de la problématique des procédures de déclaration de droit M. MULLER, “De *negative Feststellungsklage* en een parel van het CMR”, *T.V.R.* 2008, 75 et F. STEVENS, “Vorderingsrecht onder CMR”, *T.V.R.* 2008, 81.